

dringer, hverken i bekendtgørelser eller i praksis. I bekendtgørelse nr. 886 af 27. juni 2007 om jagttid på visse pattedyr og fugle m.v. § 1, er det allerede præciseret, at jagttiderne fastsættes under hensyntagen til blandt andet principperne i fuglebeskyttelsesdirektivets art. 7.

Ved fastsættelse af regler om jagttid skal det herefter sikres,

- at jagt på fugle ikke må være i strid med de beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet i disses udbredelsesområder,
- at jagt på fugle skal tilgodese en fornuftig udnyttelse og være økologisk afbalanceret, samt
- at der ikke drives jagt på fugle i yngletiden og på fugle under træk til redestedet.

De gældende principper om:

- at der ikke bør drives jagt i perioden 1. februar – 31. august,
- at der ikke bør fastsættes jagttid på sjældne eller truede arter eller
- at arter, der generelt eller lokalt har et utilfredsstillende lavt bestandsniveau bør beskyttes forbliver uændret.

Fastsættelse af jagttider for vildt vil fortsat ske på baggrund af lovens formål, herunder at jagten skal reguleres således, at den sker efter økologiske og etiske principper og under varetagelse af hensynet til beskyttelse af vildtet, især af sjældne og truede arter (lovens § 1). Den hidtidige mangeårige praksis om, at Vildtforvaltningsrådet hvert 3. år indstiller til miljøministeren, om der bør ske revision af jagttidsbekendtgørelsen, opretholdes.

Til nr. 3 (§ 9 a)

En tilsvarende bestemmelse foreslås indsat i naturbeskyttelsesloven.

Ifølge habitatdirektivets artikel 12, stk. 4, er medlemslandene forpligtet til at indføre en ordning med overvågning af utilsigtet indfangning eller drab af de dyrearter, der er nævnt i direktivets bilag IV, litra a). På grundlag af indhentede oplysninger skal medlemslandene gennemføre de yderligere undersøgelser eller træffe de bevaringsforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at det ikke får en væsentlig negativ virkning for de beskyttede dyrearter, når de utilsigtet indfanges eller slås ihjel.

Naturbeskyttelseslovens § 62 gennemfører direktivets krav om overvågning og er omsat i det nationale overvågningsprogram, der bl.a. overvåger bevarings-

status for arter af fællesskabsbetydning, herunder bilag IV-arter.

Forslaget til ny bestemmelse i § 9 a, stk. 1 er af formel karakter. Det lovfæster ministerens pligt til at iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger for at sikre, at det ikke medfører en væsentlig negativ virkning for beskyttede dyrearter, når de utilsigtet indfanges eller slås ihjel.

En tilsvarende bestemmelse foreslås indsat i lov om naturbeskyttelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Bestemmelsen tager sigte på de situationer, hvor tilbagegang for en art skyldes utilsigtet drab eller indfangning.

§ 9 a, stk. 2.

Forslaget gennemfører habitatdirektivets krav i artikel 14 om, at medlemslandene skal træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at indsamling i naturen af enheder af de dyre- og plantearter, som er anført på direktivets bilag V, og udnyttelsen heraf er forenelig med opretholdelsen af en tilfredsstillende bevaringsstatus for disse arter. Det følger af EF-domstolens dom i sag C-6/04 Kommissionen mod Storbritannien, at disse foranstaltninger skal gøres til genstand for en detaljeret, klar og præcis gennemførelse.

Foranstaltninger og regler herom, jf. stk. 3, for de i forslaget bilag 5 nævnte arter kan efter habitatdirektivets artikel 14, stk. 2, blandt andet omfatte:

- adgangen til visse arealer,
- midlertidigt eller lokalt forbud mod indsamling af individer i naturen og udnyttelse af visse bestande,
- regulering af indsamlingsperioderne eller indsamlingsmåderne,
- jagt- eller fiskeriregler, der tager hensyn til sådanne bestandes bevaring,
- indførelse af en ordning med indsamlingstilladelser eller kvoter,
- regulering af køb, salg, udbud til salg, opbevaring eller transport med henblik på salg af enheder,
- opdræt i fangenskab under strengt kontrollerede former med henblik på at reducere indsamlingen i naturen, og
- vurdering af de vedtagne foranstaltningers virkning.

Naturbeskyttelseslovens § 62 gennemfører direktivets krav om overvågning og er omsat i det nationale overvågningsprogram, der bl.a. overvåger bevaringsstatus for arter af fællesskabsbetydning, herunder bilag V-arter.

Forslaget til en ny bestemmelse i 9 a, stk. 2 er af formel karakter. Det lovfæster ministerens pligt til at